

VECKOBLADET

2012:31

121026

LÖRDAGSMUSIK

Helgeandskyrkan

27 okt kl 17

Irene Frisch, piano och orgel

DOC LOUNGE LUND, 30 OKTOBER: BLAZE FOLEY: DUCT TAPE MESSIAH + GURF MORLIX LIVE

Stars burn out, legends live forever.

WOWOW. Doc Lounge Lund fyller 3 år och vi får finbesök av Amerikanska södern. Vi firar födelsedagen med en riktig smällkaramell av film, internationellt regissörsbesök och en längre livekonsert efter filmen. Man fyller ju bara 3 en gång.

BLAZE FOLEY: DUCT TAPE MESSIAH (USA, 2011, 60 min)

REGISSÖR: Kevin Triplett

LIVE: OBS efter filmen! 1 timmes konsert med **Gurf Morlix**. Som producent till bl.a. Lucinda Williams "Car Wheels On A Gravel Road" och Mary Gauthiers "Mercy Now" har Gurf varit med och skrivit Americana historia. Han är en fantastisk låtskrivare, gitarrist och sångare och har vikt ett år till att jobba med sin gamle vän Blaze Foleys musik. Han har släppt en bedårande tribute skiva där han tolkar avlidne Blaze låtskatt på värdigaste sätt.

EXTRA: Regissören **Kevin Triplett** är på plats för att prata om den spännande och långa vägen från idé till färdig film.

DJ: **Magnus Melliander** från återförenade Loosgoats gästar oss denna mycket speciella afton och låter oss tjuvlyssna lite på hans egna musiksamling.

MAT: Ät din middag på Doc Lounge. Vi serverar alltid en vegetarisk soppa med bröd för 69 kr. I baren säljs det också vin, öl, kaffe mm.

TID: Dörrarna öppnar 19.00 Film ca 20.00 **PLATS:** Mejeriet, Stora Södergatan
64 ENTRÉ: 60 kr eller Guldkort (fri entré hela våren) 300 kr

Blaze Foley was shot to death in 1989, defending an elderly friend. The duct tape loving songwriter-musician was homeless and died with no records, but plenty of recorded material. More than 20 years later, his legend is growing with eight solo albums posthumously released and covers of his heartfelt songs by Willie Nelson, Merle Haggard, John Prine, Nancy Griffith, and Lyle Lovett. Lucinda Williams wrote Drunken Angel about the doomed poet and Townes Van Zandt wrote Blaze's Blues for his running buddy. Born in a tree house, killed in a friend's living room, and 86'd from his own funeral, the bigger-than-Texas Blaze Foley is now a bona fide legend. The sad, funny, and beautiful story of a tragic life well lived is brought into sharp focus in this film.

CAFÉ I HELGEANDSGÅRDEN

Torsdag 1 november 13:00

Domkyrkan i Lund

Eva Helen Ulvros, professor i historia vid lunds universitet, och **Anita Larsson**, guide i domkyrkan, kommer och berättar om sin nya bok.

Boken som kommer ut i slutet av 2012 handlar om domkyrkans historia, insatt i det omgivande samhället, från grundandet kring år 1100 och framåt. Boken handlar också om berömda personer i kyrkans historia, och har mycket information om de olika inventarierna och föremålen.

BOËTHIUS: "ISRAEL ÄR EN SKURKSTAT"

Så gick det som alla förutspått: statspiraterna från Israel slog till igen.

Nedanstående text och bild kommer från ETC där Maria-Pia Boëthius som var med på Estelle skriver om bordandet.

Klockan 10.30 ungefär lördagen den 21 oktober startade Israel vad i mina ögon såg ut som ett fullskaligt krig mot skonerten Estelle, en tremastare som seglade på internationellt vatten,

med 31 fredliga icke-våldsaktivister ombord. Ovanför oss cirklade en helikopter, runt oss låg fem gigantiska krigsfartyg och från dem kom 20 snabbgående båtar med soldater så beväpnade att de nästan försvann bakom kulspjut och elpistoler, kameror och andra vapen. Alla bar svarta rånarluvor, den manliga burkan.

[Läs hela krönikan hos ETC](#)

KULTURHUS VID VÄSTRA STATION AV MATS OLSSON

I det kulturintresserade Lund råder enighet om att staden saknar scener för musik och kultur. Man är t.ex. tvungen att tacka nej till gästspel som kräver en större scen. Inför kommunalvalet 2010 föreslog Vänsterpartiet ett kulturhus med stor scen och salong vid Västra Stationstorget, mellan Klosterkyrkan och Tingshuset. Idén var Gunnar Sandins, han stegade upp den trånga tomten och var med och presenterade förslaget på en presskonferens. Med en skicklig arkitekt skulle det gå att få plats med ett konserthus på denna drömtomt nära centrum och järnvägsstationen.

Just denna tomt föreslås nu bli platsen för ”en kongressanläggning” vars enda uppgift är att rymma kommersiella arrangemang. En inhyrd konsult har förklarat att det inte är tal om att anläggningen ska rymma kulturverksamhet för lundabor. Nej, det hela ska byggas och drivas av en kommersiell operatör. Idén om ett centralt kulturhus har av Lunds borgerliga ledning förvandlats till business.

Visst kan kommunledningen medverka till kommersiella kongressanläggningar även om vi skulle vilja mana till försiktighet på denna stenhårda marknad, med dess rika möjligheter till kommunala förluster. Men det som byggs på den centrala platsen vid stationen bör i första hand tjäna lundaborna.

Att den sen också kan fungera som kongresshall etc är självklart och naturligt i en universitetsstad där det årligen hålls ett antal vetenskapliga möten och konferenser. Men bygg i första hand för oss som bor här och inte på spekulation för kommersiella kongressarrangemang.

Mats Olsson (V) i kommunstyrelsen

VARFÖR BEHÖVER VI EN KUNG? AV BENGT HALL

I dessa tider när allt fler kritiska röster höjs mot monarkin (även på ledarplats i SDS) finns det skäl att uppmärksamma det som hände den 28 oktober 1941. Ett återkommande argument för monarkin är som bekant dess nytta i kristider. En monark kan samla folket som en opolitisk symbol, säger man.

Den 28 oktober 1941 uttalar Sveriges konung Gustav V sitt varma tack till Adolf Hitler för beslutet att gå i krig i österled. Tacksamheten framförs i ett personligt meddelande, som skickas som telegram via den tyska beskickningen i Stockholm.

Kungen beskriver ”bolsjevismen” som en fara inte bara för Norden utan för hela Europa. Kungen framför även sina bästa lyckönskningar till den stora framgång som Tyskland redan

uppnått, sedan anfallskriget inleddes i juni. Det svenska folket sägs till ojämförligt största delen dela kungens uppfattning, majestätet ska sträva efter att omvända de ännu tvivlande. Kungen hoppas att hans regering snart ska kunna föra frågan om ett förbud för det svenska kommunistpartiet till gynnsamt resultat. Goda relationer mellan Sverige och Tyskland ligger kungen varmt om hjärtat.

Statsministern avråder kungen att sända texten. Kungen lovar att låta saken vila. Men han bryter sitt löfte och skickar meddelandet. Det fanns medlemmar av ätten Bernadotte som var antinazister. Men till dessa hörde inte vår nuvarande kungs pappa, arvprinsen Gustav Adolf. Han var tvärtom snarast pronazist.

Slumpen avgör vilken roll kungamakten spelar under kristid. Med demokratiskt valda statschefer (som kan avsättas), som inte hyllar diktatorer i Brunei och Saudiarabien, borde chanserna vara större att få lämpliga landsfäder eller mödrar.

Om kriget kommer.

Det är dags att vända blad!

Bengt Hall

Medlem i Republikanska Föreningen

JUDISK DEMOKRATI MOT SIONISTISK NATIONALISM AV GUNNAR STENSSON

Samtidigt som kippavandringen ägde rum i Malmö lördagen den 20 oktober bordades Estelle av maskerade israeliska marinsoldater i svarta dräkter. En tillfällighet, kanske. I bordningen deltog fyra krigsfartyg, en Black Hawk-helikopter, tio snabba patrullbåtar och ett antal andra flytetyg.

Maria-Pia Boethius och flera andra besköts med elpistol innan de greps och fördes bort. Brutaliteten överraskar inte.

Den judisk-israeliske författaren David Goldman berättar i sin stora roman "På flykt från ett sorgebud" om de unga israeliska soldaternas brutalisering: "En av våra killar sköt tre grabbar som kastade sten på värnet nu i veckan, *pang- pang- pang*, benbrott för alla tre, väldigt elegant gjort, och tro mig, de där ungarna kommer inte dit igen."

Sydsvenskan ägnade kippavandringen stort utrymme med bild på framsidan i söndagsnumret. Bordningen av Estelle noterades med ett TT-telegram. Övergreppet kommenterades inte av ledarredaktionen. Det förvånar inte. Den hade ju redan i förväg på oklara grunder dömt ut Ship to Gaza som en enögd och destruktiv aktion.

I spetsen för kippavandringen gick Victor Borslöv Reichman från Judisk ungdom i Sverige. Han är en uttalad sionist som betecknar juden Dror Feiler från Ship to Gaza som sin ärkefiende.

De israeliska soldaterna särbehandlade Dror Feiler eftersom han var jude efter kapningen av Estelle. Ett exempel på sionistisk antisemitism?

Bilden i Sydsvenskan visar hur Viktor Borslöv Reichman skakar hand med integrationsminister Erik Ullenhag, FP. Mellan dem går nyliberalen Sofia Nerbrand som arrangerat manifestationen.

Nils Karlsson, MP, som också deltog i kippavandringen, passade på att angripa Ilmar Reepalu i sitt tal: ”Vi har en kommunstyrelse vars ordförande säger sig aldrig acceptera sionism, möjligen utan att veta att ordet antisemitism och antisionism är så nära synonymmer två ord kan vara.”

Ingmar Karlsson, tidigare chef för UD:s Mellanösternavdelning, visar hur de israeliska regeringarna systematiskt använder beskyllningar för antisemitism som ett politiskt vapen. I sin bok om Mellanösterns historia ”Bruden är vacker men har redan en man”, som har tilldelats Natur och Kulturs pris som årets bästa fackbok, skriver han:

”Med antisemitismen som hotbild har israeliska regeringar oavsett politisk färg mobiliserat världens judar och framför allt amerikansk opinion till stöd för fortsatt ockupation och kolonisation. Smädelser om påstådd antisemitism riktas framför allt mot personer som offentligt försvarat palestiniernas mänskliga rättigheter och kritiserat bosättnings- och ockupationspolitiken. (Syftet är) att genom personangrepp förvandla debatten till en diskussion om författarens legitimitet och påstådda egentliga avsikter - ”den påstådda omtanken om Israel är falsk” - och därmed undvika en diskussion om substansen i den framförda kritiken och skapa en rädsla hos andra att bli stämplade som antisemiter..”

Detta tycks Nils Karlsson, MP, helt omedveten om. Eller är han enbart cynisk i sin opportuna jakt på politiska poänger?

Som av en slump publicerade den liberala israeliska tidningen Haaretz den 23/10 resultatet av en opinionsundersökning som visar att en majoritet av de israeliska judarna skulle stöda en apartheidstat.

Men det finns också en judisk minoritet, en stor minoritet i Israel, som tar strid för palestiniernas och Gaza-bornas mänskliga och medborgerliga rättigheter. Deras kamp är svår, och den försvåras ännu mer av personer som Nils Karlsson.

Ingmar Karlsson framhåller att många judar i diasporan står upp för tolerans och demokrati: ”Många unga judar i USA lägger band på sin sionism. Om denna betyder stöd för bosättningspolitiken och att beröva palestinier deras egendom i Jerusalem och på Västbanken är de inte sionister.”

Det förhåller sig på samma sätt i Sverige.

”Även judar stödjer Ship to Gaza”, skriver Olle Katz, Judar för Israelisk-Palestinsk fred. Han är medlem i den judiska församlingen i Göteborg och samordnare för Manifestationen till minne av Kristallnatten 9 november. Han skriver i Göteborgsposten 24/10:

”Att kritisera staten Israels politik är en rättighet och en nödvändighet, även för judar med en stark bindning till Israel. Jag tillhör de som menar att frågan om ett värdigt liv för palestinier är nära förbunden med frågan om ett värdigt liv för israeler. Frågan är viktig för alla judar, inom och utanför Israel.”

[Läs hela artikeln här](#)

Skiljelinjen när det gäller Israels förtryck av palestinierna går inte mellan judar och antisemiter. Den går mellan de demokratiska och toleranta krafterna i Israel och de sionistiska nationalisterna. Europas växande högerextrema grupperingar stöder de israeliska nationalisterna och ser dem som föredömen i sin kamp.

Ingmar Karlsson skriver: ”När den holländske islamofoben Geert Wilders besökte Västbanken tillsammans med bland andra det österrikiska FPÖ:s ledare Heinz-Christian

Stracher och med sverigedemokraten Kent Ekeroth i släptåg var deras budskap att judarna måste bosätta sig i ”Judéen och Samarien”, att vår kultur baseras på kristendom, judendom och humanism och att judarna utkämpar vår strid: om Jerusalem faller kommer turen till Amsterdam och New York.”

Det är knappast överraskande att Geert Wilders besöker Malmö för att tala nu på lördag den 27 oktober, inbjuden av det så kallade Tryckfrihetssällskapet. En och annan kippavandrare lär dyka upp på det mötet, liksom Kent Ekeroth.

TREVLIGT ATT TRÄFFAS. VI ÄR RASISTER OCH VILL HA APARTHEID. Gideon Levy kommenterar den israeliska opinionsundersökningen i Haaretz 25 oktober 2012

Var tredje israel vill ta ifrån araberna rösträtten. Varannan vill att araberna utvisas ur Israel. Majoriteten anser att Israel är en apartheid-stat.

Vi måste dra de nödvändiga slutsatserna. Israelerna vill inte ha fred. De är nöjda med rasismen, bekväma med ockupationen, belåtna med apartheid; de har det bra i landet. Det är vad de talade om för opinionsundersökarna.

Det krävs en stor ledare för att ändra situationen. Underifrån sker inga förändringar. Världen måste förstå detta.

Det är svårt att anklaga israelerna efter årtal av järntvätt. Pressen upprepar ständigt att palestinierna vill utplåna dem, senast med rubriken **Qatar för Terror** i rapporteringen om emiren av Qatars besök i Gaza.

Israeler som aldrig mött en arab känner dem bara genom media som terrorister, kriminella och undermänniskor. Varför skulle de vilja sätta sina barn i samma skola?

Varför skulle de över huvud taget vilja tala med en palestinier? Senast de såg någon var det genom siktet på ett gevär.

Men detta fråntar inte israelerna ansvar. Det är sant att utbildningssystemet och media sår hat och fruktan. Läsarna har valfrihet och medierna anpassar sig efter dem.

Gideon Levy avslutar i förtvivlan: Vi måste ge upp hoppet om att förhållandena ska bli bättre.

Förkortat referat av Gunnar Stensson

VID FRUKOSTBORDET AV ASCH

Onsdag morgon. Kanske är det sista veckan jag sitter och äter frukost på i det pentry jag inrett på verandan efter som mitt kök snart är färdigrenoverat. Folk renoverar sina kök i tid och otid, så jag vill gärna påpeka att i detta fallet är det fyrtio år sen sist. Det har varit vackert att sitta här och se löven gulna och falla utanför fönstren.

För två veckor sen satt åt jag frukost på båten från Klaipeda, Litauen. Jag skrev faktiskt till

Veckobladet på min iPad, eller rättar sagt Lunds kommuns, jag har ju fått låna den som förtroendevald till förmån för papperslösa sammanträden. I Tekniska Nämnden var det många kilo papper som skickades ut varje månad. Faktiskt skönt att slippa allt papper, även om jag inte lika lätt bläddrar mellan ärenden och får överblick. Dessutom gör jag ibland något fel, som när jag skulle skicka den långa text jag skrivit till Veckobladet men inte kunnat skicka från båten. Först fanns den som utkast på servern, sen bara den försvann. Man ska inte gråta över raderad text, men det tog liksom bort min lust att skriva på ett tag.

Till Litauen reste jag tillsammans med några tjänstemän inom ett EU-projekt, Lifescape, om deltagande och från brukare och boende i naturvårdsområden och att utveckla arbetet med den europeiska landskapskonventionen. Att få resa var en oväntad bonus i mitt kommunalpolitiska engagemang. När nämnden sitter med en budget som inte ens medger anständigt underhåll av den stad vi har, så är det ju inte möjligt att bevilja något extra till tjänstemän och politiker. Studieresor tycker jag annars är bra vidareutbildning och skapar arbetsgemenskap så det är synd om förvaltningarna sällan har råd med det. Fritidspolitiker lägger faktiskt ner rätt mycket obetalt arbete och kan behöva uppmuntran och utbildning. Med EU-pengar blev resan till Litauen möjlig.

I Litauen besökte vi nationalparken Zemaitija. Den omfattade ett stort område kring en sjö, ett böljande jordbrukslandskap med betesmarker och skogar. Gång- och cykelvägar och utsiktspunkter gjorde landskapet tillgängligt för besökande stadsbor och mer långväga turister. Markägarna var med i beslutsprocesserna. I uthusen till ett gammalt gods fanns ett museum och konferenslokaler. Vi fick veta att det fanns lagliga medel att skydda känsliga områden från nybebyggelse, men tyvärr fanns informella möjligheter till undantag som rika människor kunde köpa sig till.

Det svenska arbetet inom projektet handlar om Våmsänkan. Här görs en landskapsanalys tillsammans med brukare och markägare för att sedan bli underlag för en översiktsplan.

Det finns flera fina ställen att besöka i Våmsänkan och dess närhet, men som utflyktsmål för lundabor ligger ju Skrylle närmare. Det var länge sedan jag besökte Skrylle. När jag var där för så där tjugofem år sen tyckte jag det var ett ovanligt tråkigt stycke natur, och dessutom lite för långt bort för mig att cykla till. Men nu har jag hört att det vuxit upp och blivit vackrare samt att anläggningen är för liten och sliten eftersom besökarantalet är stort. Jag ska snart åka dit och kolla. Eftersom det inte finns mycket allemansrättslig mark nära Lunds tätort hoppas jag det ska gå att finna former för en satsning.

På åttiotalet drev vi att Kungsmarken skulle göras tillgänglig som ett vackert och historiskt intressant naturområde inom barns cykelavstånd. Men icke - golfspelarna fick sitt utgående arrendekontrakt förnyat. Dessa hade dessutom mage att hävda att naturen ändå var tillgänglig. Varje vår när mina flickor gick i mellan- och högstadiet skulle man göra en utflykt, och varje år föreslog jag cykelutflykt till Kungsmarken, men varje år möttes jag med samma förfäran från de andra föräldrarna. Hur kunde jag föreslå något så livsfarligt för barnen? Ja tror flera av dem själva var golfspelare.

Nå detta är historia. Kanske får vi en stor vacker park mellan Brunshög och Kungsmarken

som blir tillgänglig och fin för kommande generationer. Den finns med i planerna, men det finns mycket i planernas önskelista.

Den gröna sektorn är mycket styvmoderligt behandlad i Lund om man jämför med vad den får kosta i andra städer. Visst kommer det in mycket individuella klagomål på dålig parkskötsel, men jag tror det skulle behövas starkare folklig opinion för att tvinga fram omprioriteringar i kommande budgetar.

PS. Projektet Lifescape ordnar på söndag den 28 okt en träff i Byagården, Vombs by om Linnés skånska resa och om hur Vombsänkan såg ut på hans tid. Anmälningstid var senast den 25 okt. men ring Lena 356981 eller Per 356976 så går det nog.

FÖRVALTNINGSRÄTTEN I MALMÖ: ”ALLMÄNT INTRESSE” FÖR LUNDABORNA ATT GE EKONOMISKT STÖD TILL KASTRUP FLYGPLATS AV ULF NYMARK

Lunds kommun går in som medfinansierare i ett projekt, Copenhagen Connected, som ska stå för marknadsföring av Kastrup flygplats. Det var, som en och annan minnesgod VB-läsare kanske erinrar sig, ett beslut som kommunstyrelsens majoritet, mot nej-röster från MP; C och V tog tidigt i våras.

Jag överklagade detta beslut till förvaltningsrätten och hävdade att kommunens ekonomiska bidrag till marknadsföringen av det privatägda aktiebolaget som driver flygplatsen utgör stöd till ”enskild näringsidkare” (som det heter i kommunallagen). Sådant stöd får inte ges utan att ”synnerliga skäl” föreligger. Inga sådana skäl hade åberopats av kommunen. Alltså, menade och menar jag, är beslutet olagligt. Därför yrkade jag att förvaltningsrätten skulle upphäva kommunens beslut.

Nu har rättens utslag kommit. Rätten avslår överklagandet. Det var förstås väntat, eftersom rätten tidigare haft ett överklagande av Malmö kommuns stöd till flygplatsen via samma projekt och gett Malmö rätt. Nu hade jag visserligen annan argumentation än den överklagande i fallet Malmö, men man kan ju knappast förvänta sig att samma förvaltningsrätt fäller helt olika utslag i nästan exakt likartade mål.

Hur resonerar då förvaltningsrätten? Man argumenterar utefter fyra olika linjer.

Lokaliseringsprincipen

Förvaltningsrätten åberopar den s k lokaliseringsprincipen, dvs den princip som säger att en kommunala kompetensen är begränsad till det egna geografiska området. Men rätten påpekar att det i vissa fall är tillåtet för en kommun att engagera sig i verksamheter utanför kommunen – även utomlands. Rätten finner att stödet till Kastrup inte strider mot lokaliseringsprincipen.

Proportionalitetsprincipen och stöd till flygplatser

Rätten hänvisar också till proportionalitetsprincipen. Detta är en regel som säger att ”den insats en kommun gör inom ett visst område och för ett visst ändamål till sin omfattning ska

stå i rimligt förhållande till det intresse och den nytta som kommunen ... har av åtgärden". När kommunens beslut granskas utifrån denna princip finner rätten att "det har inte visats att det belopp som avsatts för projektet inte skulle stå i rimlig proportion till den förväntade nyttan för Lunds kommun."

Förvaltningsrätten åberopar också rättspraxis som ger stöd för att kommuner ekonomiskt kan engagera sig i flygplatser.

Obegriplig argumentation

Nu hör det till saken att jag i mitt överklagande **inte** har påstått att kommunens stöd till Kastrup skulle strida mot lokaliseringprincipen. Inte heller hävdade jag att beloppet som kommunen satsade var orimligt i förhållande till eventuell nytta. I inlagorna till förvaltningsrätten framhöll jag tydligt att det visst är möjligt med kommunalt stöd till flygplatser, men att det då är frågan om **kommunala** flygplatser, där kommuner driver s k "sedvanlig kommunal affärsverksamhet". Men denna möjlighet utsträcker nu förvaltningsrätten till att gälla även privata, vinstdrivande flygplatser. I domslutet finns ingen som helst hänvisning till rättspraxis där en kommun har getts rätt att engagera sig ekonomiskt i en **privatägd** flygplats. Varför rätten överhuvudtaget argumenterar på detta sätt mot påståenden som jag inte har gjort eller grunder som jag inte åberopat förefaller mej helt obegripligt.

"Allmänt intresse"

Slutligen, som sin fjärde argumentationslinje, hävdar rätten att stödet till Kastrup är en "angelägenhet av allmänt intresse med anknytning till kommunen och dess medlemmar" och att det därför faller inom ramen för kommunens kompetens att fatta sådana beslut.

Denna bedömning går på tvärs mot vad jag hävdar i mitt överklagande. Där menar jag att det inte kan vara ett allmänt intresse att stödja marknadsföringsprojektet Copenhagen Connected. Bidraget avlastar aktiebolaget som driver Kastrup flygplats en betydande del av i annat fall normala kostnader för reklam. Kommunens ekonomiska stöd till projektet är därför att betrakta som individuellt inriktat stöd till enskild näringsidkare utan att synnerliga skäl föreligger. Därmed är det också i strid med kommunallagens bestämmelser.

Ingen hänvisning till praxis

Det intressanta med rättens argumentation kring "allmänt intresse" är att man inte förmår att hänvisa till lagrum eller rättsfall som ger stöd för att det är möjligt för en kommun att ge direkt marknadsföringsbidrag till en "enskild näringsidkare". Förvaltningsrättens avslår sålunda mitt överklagande dels på grunder jag överhuvudtaget inte har anfört, dels utan stöd i rättspraxis.

Kammarrätten nästa

Därför står jag nu i begrepp att överklaga förvaltningsrättens dom till kammarrätten. Det ska bli spännande att så småningom få ta del av kammarrättens beslut om prövningstillstånd. Förhoppningsvis beviljas prövning, för så vitt jag vet har denna typ av stöd till ett privat företag inte prövats i högre instans. Och för Lunds skattebetalare är det också spännande: beviljas inte prövningstillstånd och bifaller inte kammarrätten mitt överklagande, blir det fritt fram för kommunen att i form av olika projekt överta reklamkostnaderna för praktiskt taget vilket företag som helst som kommunen finner det vara av "allmänt intresse" att stödja.